

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1829/2002 НА КОМИСИЯТА

от 14 октомври 2002 година

относно изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96
относно наименованието „Feta”

(Текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 г., относно защитата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и харни¹, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2796/2000 на Комисията², и по-специално член 17 от него,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 17, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 на 21 януари 1994 г. гръцките власти изпратиха до Комисията заявление за регистрация на наименованието „Feta” за сирене;
- (2) Наименованието „Feta” беше регистрирано като защитено наименование за произход по реда на Регламент (ЕО) № 1107/96 на Комисията от 12 юни 1996 г. относно регистрацията на географски указания и наименования за произход по процедурата предвидена в член 17 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета³, последно изменен с Регламент (ЕО) № 546/2002 на Комисията⁴;
- (3) Кралство Дания, Федерална република Германия и Френската република впоследствие са завели дело тази регистрация да бъде анулирана съгласно член 230 от Договора;
- (4) В своето решение от 16 март 1999 г. по съединени дела С-289/96, С-293/96 и С-299/96 Съдът частично отмени Регламент (ЕО) № 1107/96 доколкото регистрира наименованието „Feta” като защитено наименование за произход. Съдът счита, че Комисията „не е взела предвид всички фактори, които член 3, параграф 1, трето тире от базовия регламент изисква да бъдат отчетени”, като подчертава по-специално, че Комисията не е отделила достатъчно внимание на действителната ситуация в държавите-членки;

¹ ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1.

² ОВ L 324, 21.12.2000 г., стр.26.

³ ОВ L 148, 21.6.1996 г., стр.1.

⁴ ОВ L 86, 3.4.2002 г., стр.7.

- (5) Регламент (ЕО) № 1070/1999 на Комисията, който изменя приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96⁵ съответно заличи наименованието „Feta” от посоченото приложение и от Регистъра на защитените наименования за произход и географски указания;
- (6) Впоследствие на 15 октомври 1999 г. Комисията изпрати на всяка държава-членка подробен въпросник с цел да осигури изчерпателна осъвременена картина на ситуацията във всички държави-членки относно производството и консумацията на „Feta” и познаването на термина известен на консуматорите в Общността;
- (7) Относно производството на сирене „Feta” от държавите-членки беше поискано да опишат ситуацията по отношение на следните фактори: съществуването на национални правила или специфични кодифицирани практики, условията при които е започнало производството (по-специално целите, дали е било частна или обществена инициатива, пазарите и потребителите, за които е било предназначено), произведените количества всяка година, точните наименования на използваните търговски марки;
- (8) По отношение на консумацията на сирене „Feta”, от държавите-членки беше поискано да опишат ситуацията с оглед на следните фактори: съществуването на правила за търговията с това сирене, консумираните количества всяка година, географския произход на консумираното сирене и специфичните етикети, които присъстват на пазара;
- (9) По отношение на знанията на потребителите за наименованието „Feta”, държавите-членки бяха помолени да опишат ситуацията във връзка със следните фактори: определение на термина и по-специално в общи публикации като речници и енциклопедии, изследвания и проучвания и всяка друга допълнителна информация;
- (10) Комисията обобщи получената информация като цяло и по държави-членки и държавите-членки впоследствие направиха редица корекции и изменения;
- (11) Информацията показва, че в дванадесет държави-членки производството на сирене „Feta” не се ръководи от специфични правила, които да определят точни дефиниции за качество, производствени методи или, където е приложимо, географски области на производство. В Гърция производствените практики за сирене „Feta” са кодифицирани в специфични термини от 1935 г. и географската област на производство, която се базира на последователни и разумни практики, беше защитена през 1988 г. Законодателство за качествените спецификации съществува в Дания от 1963 г., а в Нидерландия е в сила в периода между 1981 г. и 1998 г. Следва да се отбележи, че терминът „Feta” се появява в правилата

⁵ ОВ L 130, 26.5.1999 г., стр. 18.

на Общността за експортни субсидии за мляко и млечни продукти и Комбинираната митническа номенклатура. Тези правила се отнасят само до митнически въпроси и не се стремят нито да тълкуват мнението на потребителя нито да регулират права върху индустриална собственост, нито имат някаква връзка с наименованието под което съответното сирене действително се търгува, което зависи изключително от съображения свързани с очакванията на потребителите в различните страни като крайна дестинация;

- (12) Производството на сирене „Feta”, както е дефинирано в комбинираната митническа номенклатура, не съществува в Люксембург и Португалия. То е статистически и икономически твърде малко и непостоянно в останалите девет страни членки: Италия, Белгия, Финландия, Австрия, Ирландия, Швеция, Обединеното кралство, Нидерландия и Испания;
- (13) Все пак се установи, че производството на сирене „Feta” е значително в четири държави-членки. Гърция произвежда „Feta” от древни времена почти изключително за гръцкия пазар. Официална статистика, която датира от 1931 г. посочва производство от 25 000 тона, а сега производството е достигнало около 115 000 тона годишно. В Гърция сирене с указанието „Feta” се прави изключително от овче мляко или от смес от овче и козе мляко;
- (14) Дания произвежда сирене „Feta” от 30-те години на 20-ти век почти изключително за износ. Няма данни от преди 1967 г., когато са се произвеждали 133 тона. Продукцията надхвърля 1 000 тона през 1971 г. и когато Общността започва да отпуска експортни субсидии за износ на сирене „Feta” през 1975 г. производството нараства неимоверно много от 9 868 тона през 1975 г. до максимума от 110 932 тона през 1989 г. От 1995 г. има стабилен спад в производството и през 1998 г. възлиза само на 27 640, което до голяма степен се дължи на спад в търсенето от трети страни и постепенното намаляване на експортните субсидии за този вид сирене. Датската продукция е почти изключително от краве мляко;
- (15) Франция започва да произвежда сирене „Feta” през 1931 г. Няма налични данни от преди 1980 г., когато са произведени 875 т. Между 1988 и 1998 г. Производството варира между 7 960 и 19 964 тона. Първоначално произвеждано да задоволява търсенето на арменските и гръцките общности във Франция, сега сиренето „Feta” се произвежда за износ като 77,5 % от продукцията отива към другите държави-членки и останалата част от света. Френската продукция е на базата на използването главно на овче мляко и в по-малка степен на краве мляко;
- (16) Германия произвежда сирене „Feta” от 1972 г. (когато е записано производство от 78 тона). През 1977 г. производството надхвърля 5 000 т, надмина 15 000 т през 1980 г. и достигна 24 000 т през 1985 г., от когато се колебае между 19 757 и 39 201 тона. Първоначално единственият пазар е бил имигрантските общности от Балканите в Германия, но

постепенно се развива износа за страните от Средния Изток и Балканите (това основно се дължи на експортни субсидии) и за други държави-членки. Немското производство използва почти изключително краве мляко;

- (17) Следва да се посочи, че горните цифри, които се основават на данни подадени от държавите-членки за тяхното производство, трябва да се разглеждат като чисто индикативни, тъй като липсата на специфична законова рамка в почти всички държави-членки, наред с много общото определение на термина „Feta” в комбинираната митническа номенклатура понякога води до твърде приблизителни оценки и кръстосаните сравнения на отговорите имат за резултат статистически разнородни данни. Действително, за много държави-членки е трудно да направят разграничение между вътрешното производство и реекспорта, което може необосновано изкуствено да повиши цифрите;
- (18) По отношение на законодателството на държавите-членки във връзка с консумацията на сирене „Feta”, като общо правило само разпоредби на Общността и национални разпоредби свързани със сирена се прилагат към маркетинга, представянето и етикетирването. Само Гърция и Дания имат специфично подробно законодателство по тези аспекти, докато Австрия ограничава наименованието „Feta” до гръцки продукти по силата на двустранно споразумение с Гърция от 1971 г.;
- (19) По отношение на обема на консумация на „Feta” в Общността, анализът на отговорите дадени от държавите-членки показва, че една обща оценка изчислена чрез добавяне на произведените и внесените количества сирене „Feta” и изваждане на изнесените количества се оказва неподходяща в някои случаи, а в други дори дава неправилни резултати; тъй като не е възможно да се отчетат съществуващите запаси, реекспортираните количества и други фактори, изчислението води до теоретично отрицателна консумация в някои държави-членки. Освен това сиренето „Feta”, както е дефинирано в комбинираната митническа номенклатура не се търгува системно под това наименование или поради правни ограничения, които запазват употребата на този термин за продукти, които отговарят на някои по-специфични изисквания или поради търговски причини, които са насочени към предпочитане на специални наименования, които се разпознават от консуматорите, за които е предназначено сиренето. Въпреки относителната несигурност, която е резултат от сегашното положение на нещата, отговорите изпратени от държавите-членки предполагат, че когато Гърция се е присъединила към Европейската общност, 92 % от консумацията на „Feta” в Общността е била в страната. Докато консумацията постепенно нараства оттогава в другите държави-членки 73 % от консумацията на „Feta” в Общността е все още в Гърция. Статистическият анализ на консумацията във всяка държава-членка показва, че годишната консумация на сирене „Feta” на човек в Испания, Люксембург, Португалия, Италия и Нидерландия е не повече от 0,010 kg или 0,08 % от консумацията в Общността. В Ирландия, Обединеното кралство, Австрия, Франция, Швеция, Белгия и Финландия годишната консумация

на сирене „Feta” на човек варира между 0,040 kg и 0,150 kg или между 0,32 % и 1,22 % от консумацията в Общността. В Германия е 0,290 kg (2,36 %) и 0,700 kg (5,0 %) в Дания, сравнено с 10,500 kg (85,64 %) в Гърция;

(20) В съответствие с информацията изпратена от държавите-членки, онези сирена, които фактически носят името „Feta” на територията на Общността правят обикновено изрично или косвено отнасяне към гръцката територия, култура или традиция, дори когато е произведено в държава- членка различна от Гърция чрез добавяне на текст или скица с маркирано гръцко допълнително значение. По този начин връзката между наименованието „Feta” и Гърция преднамерено се внушава и се търси като част от търговската стратегия, което се капитализира върху репутацията на оригиналния продукт, а това създава реален риск от объркване на консуматора. Етикети за сирене „Feta”, което не е с произход Гърция, но фактически се търгува в Общността под това наименование без да прави пряка или непряка алюзия с Гърция са малко и количествата сирене, които фактически се търгуват по този начин възлизат на много малка част от пазара на Общността;

(21) Общи справочни публикации като речници и енциклопедии и специализирани публикации изпратени от държавите-членки показват, че терминът „Feta” не се среща в публикациите на италиански и португалски, докато всички публикации на гръцки, испански и нидерландски насочват изключително към гръцко сирене произведено от овче и козе мляко, което сега също се произвежда в други държави-членки от краве мляко. В шведски публикации се споменава за сирене от гръцки произход, приготвено от овче и козе мляко, което сега също се произвежда в други държави-членки от краве мляко, като Дания и Швеция са специално посочени. В публикациите на датски език преобладаващо се споменава гръцко сирене, приготвено от овче и козе мляко, но също и сирене произведено в Дания и на Балканите и дори без някакво специфично географско указание. Финландските публикации споменават единствено гръцко сирене или сирене от гръцки произход приготвено от овче мляко или овче и козе мляко с изключение на една публикация, която не посочва географски произход. Немските публикации споменават сирене произведено в Гърция и повечето страни от югоизточна Европа и задморските страни. Четиринадесет от седемнадесетте изпратени публикации на френски споменават гръцко сирене приготвено от овче мляко и/или козе мляко, докато една публикация споменава сирене произведено в Гърция и на Балканите, една публикация споменава сирене с гръцки произход широко наподобявано в Европа, една публикация насочва към гръцко сирене произведено от овче мляко и козе мляко, чието производство се е разпространило в други страни в същия регион, а наскоро и в останалата част от Европа и в Северна Америка като се използва краве мляко. Четири от публикациите на английски споменават сирене приготвено от овче мляко особено в Гърция, четири други публикации споменават гръцко сирене приготвено от овче мляко или козе мляко, една публикация споменава сирене, което произхожда от Гърция и Средния

Изток, традиционно приготвено от овче мляко или козе мляко, но понастоящем понякога също се прави от краве мляко, 2 публикации споменават „Feta” като сирене с произход Гърция, приготвено от овче мляко или козе мляко, което сега се произвежда и в други страни, обаче все още най-често като съставна част на гръцки ястия, една публикация споменава производство на „Feta” в Нова Зеландия, България, Югославия, Кипър, Дания и Гърция, страната на произход, една публикация споменава сирене произведено в Гърция и на Балканите, друга споменава гръцко сирене приготвено от овче или козе мляко, но в САЩ произведено от краве мляко и четири публикации споменават, че сирене, произвеждано от древните гърци е прекият предшественик на сиренето „Feta”, което днес се произвежда в Гърция. На всички езици развитието във времето на определението на сиренето „Feta” не е намалило асоциацията и отъждествяването с Гърция

(22) Цялата информация изпратена от държавите-членки беше изпратена и на Научния Комитет, отгук нататък наричан „Комитетът”, който изрази единодушно становище по въпроса на 24 април 2001 г.;

(23) Комитетът започва като заявява, че „[...] едно наименование за произход или географско указание може да се счита че е станало публично наименование на даден продукт, само когато на съответната територия няма значителна част от заинтересованата общественост, която все още да разглежда указанието като географско указание[...]; по отношение на територията, където се предполага, че е станала трансформацията, ситуацията в Европейската общност като цяло трябва да бъде разглеждана, като се приеме, че Регламентът има широк обхват на цялата територия на Общността и Европейската общност съставлява единен пазар. Следователно, не е възможно да се отчита изключително и главно ситуацията в отделна държава-членка самостоятелно. Член 3 от Регламента предвижда разглеждане на държавата-членка на произход, държавата-членка, където се осъществява консумацията и другите държави-членки, включително и съответното законодателство на Общността и национално законодателство [...]. По отношение на заинтересованата общественост, преценката ще зависи от вида на продукта и обществеността, към която е насочен този продукт. В настоящия случай, тъй като продуктът е сирене за консумация преди всичко от крайния потребител (но също и от търговци като ресторанти, фабрики за хранителни и т.н.), то обществеността има практическо значение. По тази причина, с оглед на обществеността, това наименование или указание трябва да е загубило своето първоначално географско значение. При определяне на това какво е схващането на обществото, са приложими както „преки” измервания като анкета на общественото мнение и други проучвания и „косвени” измервания като нивото на производство и консумация, вида и естеството на прилаганото етикетирание, вида и същността на използваната реклама по отношение на такива продукти, използването на речници и т.н...”;

- (24) Като разгледа производството на сирене „Feta”, Комитетът отбеляза, че това производство в Гърция представлява 60 % от общото производство на това сирене в Общността и 90 % от производството на овче и козе мляко в Общността; сиренето „Feta” произведено от краве мляко представлява 34 % от общото производство в Общността и е предимно предназначено за трети страни;
- (25) По отношение на консумацията, Комитетът подчерта, че 73 % от консумацията на сирене „Feta” всъщност се осъществява в Гърция, където годишната консумация е 10,5 kg на човек на фона на 1,76 kg в останалата част от ЕС. Въпреки че Комитетът приема, че консумацията на „Feta” е несъмнено много по-висока от тази в Дания и Германия, все пак тя е съответно 15 и 36 пъти по-ниска от тази в Гърция. Според Комитета консумацията на „Feta”, като дял от общата консумация на сирене на глава от населението, също е значителна: в Гърция по-специално 10,5 kg „Feta” се консумират от човек годишно при 14 kg обща годишна консумация на сирене; в Дания това съотношение е 0,7 kg „Feta” към 15 kg сирене; във Франция 0,13 kg „Feta” към 20 kg сирене; в Германия 0,29 kg „Feta” към 19 kg сирене;
- (26) Комитетът е констатирал между другото, че „значителна част от производството извън Гърция се изнася към държави, които не са членки и не влияе върху положението на наименованието „Feta” на единния пазар” и че „липсата на производство и консумация в редица държави - членки не засяга родовата и не-родовата същност на наименованието.”;
- (27) Като разгледа анализа на съответното национално законодателство и законодателство на Общността, Комитетът отбеляза, че 12 държави-членки нямат специфично законодателство и че към „Feta” се прилагат общите правила на Общността и националните правила за сирена. Той отбеляза, че Гърция има правила за „Feta” от 1935 г., Дания от 1963 г. и че Австрия е определила наименованието „Feta” за гръцкия продукт по силата на двустранно споразумение от 1971 г.;
- (28) По отношение на методите на търговия на сирене „Feta” в Общността, Комитетът отбеляза, че на консуматора се предлагат „два продукта с различен състав и органолептични характеристики под еднакво наименование.” Комитетът изтъкна, че етикети за сирене „Feta”, което не е с произход Гърция пряко или косвено насочват към Гърция, като предполагат, че терминът „Feta” не се използва като „обичайно наименование без географска значимост, синоним на бяло сирене (от овче или козе мляко) в саламура [...]”; според Комитета, „Feta” „обикновено се представя като сирене от гръцки произход[...].”;
- (29) Комитетът „единодушно прави заключение, че наименованието „Feta” не е родово, по специално поради следните причини;
- (30) Производството и консумацията са силно концентрирани в Гърция. Продуктите произведени в други държави-членки (Германия, Дания и Франция), които носят името „Feta”, се произвеждат преди

всичко от краве мляко, като се използват различни технологии и се изнасят в големи количества към държави, които не са членки. По тази причина не може да се направи заключение, че наименованието „Feta” е родово, тъй като оригиналният гръцки продукт е доминиращ на пазара на Общността. Следва да се отбележи също, че в онези държави-членки, които не са важни производители и консуматори, наименованието „Feta” не може да се каже, че е станало родово, тъй като наименованието не се използва като обичайно име. В разбиранята на консуматорите, наименованието „Feta” винаги се свързва с гръцки произход и следователно не е нещо, което е станало обичайно име и оттук родово в Общността;

(31) По отношение на съответното национално законодателство и законодателството на Общността, Научният Комитет отбелязва, че в болшинството държави-членки няма специфично законодателство или правила за продукта. Само Гърция и Дания имат такова законодателство. Датското законодателство, което разрешава производството на продукт наречен „Danish Feta”, се различава значително от гръцкото законодателство по отношение на техническите въпроси (използване по-скоро на ултрафилтрирано краве мляко вместо овче и козе мляко и употребата на добавки до 1994 г.). В допълнение Дания не е осигурила доказателства, че наименованието „Feta” е станало обичайно име, което може да бъде използвано, с името на страната производител („Danish Feta”) по времето, когато тази държава-членка е разрешила употребата му (1963). Също така няма осигурени доказателства за неговия родов характер за следващия период;

(32) Фактът, че наименованието „Feta” се използва в общата митническа номенклатура или в законодателството на Общността за експортните субсидии не влияе върху разбирането, познанията и защитата на наименованието на единния пазар, тъй като законодателството не е приложимо в този контекст.”;

(33) Комисията отчете консултативното становище на Научния Комитет. Тя смята, че изчерпателният общ анализ на правната, историческа, културна, политическа, социална, икономическа, научна и техническа информация оповестена от държавите-членки или резултат от проучванията предприети или спонсорирани от Комисията води до заключението, че по-специално нито един от критериите по член 3 от Регламент (ЕИО) № 2081/92, които следва да покажат, че наименованието е родово не е изпълнен и следователно наименованието „Feta” не се е превърнало в „наименование на селскостопански или хранителен продукт, което въпреки че се свързва с място или регион, където този продукт е бил произвеждан или търгуван първоначално, е станало обичайно име на селскостопански или хранителен продукт”;

(34) Тъй като терминът „Feta” не се е утвърдил като родов, Комисията е проверила, в съответствие с член 17, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2081/92, че заявлението на гръцките власти наименованието „Feta” да

бъде регистрирано като защитено наименование за произход е в съответствие с член 2 и 4 от него;

- (35) Наименованието „Feta” е традиционно негеографско име по смисъла на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2081/92. Термините „област” и „място”, посочени в тази разпоредба могат да бъдат тълкувани само от геоморфологична и неадминистративна гледна точка, дотолкова доколкото природните и човешки фактори, свойствени за даден продукт преминават административните граници. По силата на горния член 2, параграф 3, все пак, географската област присъща за дадено наименование може да не покрива цялата страна. По тази причина в случая с наименованието „Feta” беше отбелязано, че очертаната географска област, посочена във второто тире на член 2, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2081/92 покрива само територията на континенталната част на Гърция и област Лесбос; всички други острови и архипелази се изключват, защото там не се използват нужните природни и човешки фактори. Освен това административната дефиниция на географската област беше усъвършенствана и развита, тъй като спецификацията на продукта, предоставена от гръцките власти, съдържа задължителни кумулативни изисквания: по-специално областта на произход на суровия материал беше значително ограничена, тъй като млякото използвано за производството на сирене „Feta” трябва да са от овце или кози от традиционно отглеждани местни породи, чиято храна е на базата на флората, която присъства в пасищата на избираемите региони;
- (36) Географската област, която се покрива от административната дефиниция и отговаря на изискванията на спецификацията на продукта е достатъчно еднородна, за да отговори на изискванията на член 2, параграф 2, буква а) и член 4, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕИО) № 2081/92. Обширната паша и изкарването на овцете на лятна паша, най-важни за метода на отглеждането на овце и кози, които се използват за осигуряване на суровия материал за приготвянето на сирене „Feta” са резултат от една наследствена традиция, която позволява приспособяване към промените в климата и тяхното въздействие върху наличната растителност. Това е довело до развитието на малки местни породи овце и кози, които са изключително здрави и устойчиви, годни да оцеляват в среда, която предлага малко храна по отношение на количество, но по отношение на качество е надарена с изключително разнообразна флора, като по този начин дава на крайния продукт специфичен аромат и вкус. Взаимодействието между горните природни фактори и специфичните човешки фактори, по-специално традиционният производствен метод, който изисква изцеждане без натиск е дало на сиренето „Feta” неговата забележителна международна репутация;
- (37) Тъй като спецификацията на продукта предоставена от гръцките власти включва цялата информация, която се изисква по член 4 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 и формалният анализ на тази спецификация не разкрива никакви очевидни грешки на оценката, наименованието

„Feta” трябва да бъде регистрирано като защитено наименование за произход;

(38) По тази причина Регламент (ЕО) № 1107/96 трябва да бъде съответно изменен;

(39) Комитетът, предвиден в член 15 от Регламент (ЕИО) № 2081/92, не е представил становище в срока определен от неговия Председател. Съгласно четвъртия параграф на член 15 от Регламент (ЕИО) № 2081/92, Комисията е предала предложението на Съвета. Тъй като Съветът не е действал в рамките на тримесечния срок определен в петия параграф на член 15 от същия Регламент (ЕИО) № 2081/92, предложените мерки следва да бъдат одобрени от Комисията,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Наименованието „Фέτα” (Фета) се включва в Регистъра на защитените наименования за произход и географски указания, предвиден в член 6, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 като защитено наименование за произход (ЗНП).

2. Наименованието „Фέτα” се добавя в част А на приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96 под заглавието „Сирена”, „Гърция”.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила от деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави -членки.

Съставено в Брюксел на 14 октомври 2002 година.

За Комисията:
Franz FISCHLER
Член на Комисията